Lietas Nr. C68535617
Lietas arhīva Nr. C-2061-18/27
ECLI:LV:RPPT:2018:0301.C68535617.4.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018. gada 1. martā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesa
tiesnese L. Leja
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā vienkāršotās procedūras lietā pret /pers. A/ par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 2017. gada 8. novembrī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītāja) cēlusi tiesā maza apmēra prasību pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētāja) par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu parāda piedziņu.

Saskaņā ar 2017. gada 14. decembra grozījumiem Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā, kuri stājās spēkā 2018. gada 15. janvārī, lietas par maza apmēra prasībām pārsauktas par vienkāršotām procedūras lietām.

[1.1] Prasībā norādīti tālāk minētie apstākļi un argumenti.

Daudzdzīvokļu māja /adrese/, atrodas Rīgas pašvaldības valdījumā, kas saskaņā ar 2002. gada 21. oktobra nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr. 1-9-02-611 tika nodota Rīgas pašvaldības uzņēmuma bezpeļņas organizācijas namu pārvaldes "Rīgas centrs" apsaimniekošanā, kas 2004. gada 1. novembrī, pamatojoties uz Rīgas domes 2004. gada 19. oktobra lēmumu Nr. 3547, tika reģistrēta Latvijas Republikas komercreģistrā par Rīgas pašvaldības SIA "Rīgas centra apsaimniekotājs". Ar 2010. gada 29. decembri Rīgas pašvaldības SIA "Rīgas centra apsaimniekotājs" tika reorganizēta, apvienojoties ar citām komercsabiedrībām un reģistrēta Uzņēmumu reģistrā kā SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", kā reorganizēto komercsabiedrību tiesību un saistību pārņēmēja.

Atbildētājai reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta astotā daļa nosaka prasītāja kā pašvaldības pilnvarnieka tiesības saņemt maksu par atbildētājai sniegtajiem pakalpojumiem viņa privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Prasītāja rīkojas atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam, bet atbildētāja savu nav norēķinājusies par saņemtajiem pakalpojumiem. Atbildētājai nav likti šķēršļi izmantot telpas, līdz ar to prasītājai ir tiesības prasīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus, kas izriet no Civillikuma 1756. panta.

Atbildētājas parāds par dzīvojamo telpu /adrese/, par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam ir 1093,35 *euro*, bet likumiskie procenti par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam ir 15,19 *euro*.

[1.2] Prasība pamatota uz Civillikuma 865., 866., 1071., 1402., 1403., 1425., 1587.,1716., 1756., 1759., 1765., 1779. pantu, 1652. panta 3. punktu, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta septīto un astoto daļu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10. panta 3., 4. punktu.

[1.3] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai pamatparādu 1093,35 euro par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam, likumiskos procentus 15,19 euro par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 17. gada 1. augustam; prasītājas samaksātos tiesāšanās izdevumus, kā arī lūdz noteikt prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētāja likumiskos 6 % gadā no piedzītās, bet nenomaksātās pamatparāda summas.

[2] Saskaņā ar Civilprocesa 250.^{21} panta pirmo daļu vienlaikus ar prasības pieteikuma un tam pievienoto dokumentu norakstu nosūtīšanu atbildētājam nosūtāma paskaidrojuma veidlapa, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu - 30 dienas, skaitot no dienas, kad prasības pieteikums nosūtīts atbildētājam. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{22} panta prasībām atbildētājam izskaidrotas procesuālās tiesības.

No lietas materiāliem izriet, ka VAS "Latvijas Pasts" tiesai ir atgriezis atbildētājai nosūtītos tiesas dokumentus, jo beidzies glabāšanas laiks.

Tiesa atzīst, ka par tiesvedību atbildētājai paziņots atbilstoši Civilprocesa likuma nosacījumiem.

Līdz sprieduma taisīšanai lietā atbildētājas rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti, iebildumi nav celti, lūgumi nav pieteikti. Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otrajai daļai paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

[3] Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmā daļa noteic, ka ja tiesa neizskata lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.^{26} pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt sprieduma norakstu (..). Datums, kad sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par ko lietas dalībniekiem ir savlaicīgi paziņots, nosūtot paziņojumu 2018. gada 30. janvārī.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā ar tiesību normām, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[5] Saskaņā ar Civillikuma 1402. pantu saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Zemesgrāmatas nodalījuma Nr. /numurs A/izdruka apstiprina, ka pamatojoties uz 2009. gada 10. jūnija Nomaksas pirkuma līgumu Nr. 10/06/09 atbildētājai reģistrētas īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra numurs /numurs B/(*lietas 24. lapa*).

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta septītajā daļā noteikts, ka valsts dzīvojamās mājas valdītāja vai pašvaldības pienākums ir pārvaldīt un apsaimniekot dzīvojamo māju līdz tās pārvaldīšanas tiesību nodošanai dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai persona. Likuma „Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta astotajā daļā noteikts, ka valsts dzīvojamās mājas valdītājam vai pašvaldībai, pārvaldot un apsaimniekojot dzīvojamo māju, ja šā likuma 51. pantā noteiktajā kārtībā dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības nav nodotas dzīvokļu īpašnieku sabiedrībai vai ar dzīvokļu īpašnieku savstarpēju līgumu pilnvarotai personai, ir tiesības saņemt maksu par dzīvokļu īpašniekiem sniegto pakalpojumu viņu privātīpašuma pārvaldīšanā un apsaimniekošanā.

Ar 2002. gad 21. oktobra Nekustamo īpašumu apsaimniekošanas pilnvarojuma līgumu Nr. 1-9-02-611 Rīgas domes īpašuma departaments nodevis Rīgas pašvaldības uzņēmuma bezpeļņas organizāciju namu pārvaldei "Rīgas Centrs" (pēc reorganizācijas 2010. gad 29. decembrī SIA "Rīgas namu pārvaldnieks") apsaimniekot nekustamo īpašumu /adrese/ (*lietas 9. - 21. lapa*).

Lietā nav strīda par to, ka prasītāja ir uzņēmusies daudzdzīvokļu mājas, kas atrodas /adrese/, un tai piesaistīto palīgēku un zemes gabala uzturēšanu un apsaimniekošanu, ko apstiprina ne tikai prasības pieteikumam pievienotais apsaimniekošanas pilnvarojama līgums, bet arī prasītājas izrakstītie rēķini par pakalpojumiem (*lietas 30. – 63. lapa*).

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītājai ir prasījuma tiesības pret atbildētāju par parāda piedziņu.

[5.1] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas pamatparādu 1093,35 euro apmērā, kas izveidojies par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam.

Lietā nodibināts, ka dzīvojamās mājas apsaimniekošanas un pārvaldīšanas līgums starp pusēm nav noslēgts.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. pants noteic, ka dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā (1. punkts); segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13. pantā noteiktajā kārtībā (2. punkts); norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana) (3. punkts); maksāt uz dzīvokļa īpašumu attiecinātos nodokļus (4. punkts); maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes (5. punkts).

Līdz ar to atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei ir pienākums segt dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumus un veikt maksu par komunālajiem pakalpojumiem. Minētie izdevumi atbildētājai bija jāsedz pamatojoties uz prasītājas izrakstītajiem rēķiniem, rēķinos norādītajos termiņos.

No prasības pieteikumā norādītā un lietas materiālos esošo rēķinu (*lietas 30. – 63. lapa*), un prasītājas parāda aprēķina (*lietas 25. lapa*), kuru atbildētāja nav apstrīdējusi, izriet, ka laika posmā no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam nav veikta rēķinu apmaksa pilnā apmērā, līdz ar ko izveidojies parāds 1093,35 *euro* apmērā. Atbildētāja ir veikusi periodiskus maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem, proti, 2015. gada martā un jūlijā, 2016. gada martā, maijā, novembrī un 2017. gada februārī, kopsummā 2485,22 *euro* apmērā, no kuriem 29,05 *euro* novirzīti kavējuma naudas samaksai, bet 2456,17 *euro* par saņemtajiem pakalpojumiem. Kopš 2017. gada februāra atbildētāja nav veikusi nevienu maksājumu, lai norēķinātos par prasītājas sniegtajiem pakalpojumiem, pierādījumus par pretējo atbildētāja nav iesniegusi.

Saskaņā ar Civillikuma 1652. panta 3. punktu parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai arī pēc parašas. Savukārt saskaņā ar Civillikuma 1828. pantu, ja izpildījuma laiks ir noteikts, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu, bet tāpat arī viņam nav jāizpilda sava saistība agrāk, nekā pēc noliktā termiņa notecējuma.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētāja nav izpildījusi savas saistības pret prasītāju, kas dod pamatu secināt, ka atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu.

Civillikuma 1838. pants noteic, ka pienākums pierādīt to, ka samaksa ir izdarīta, ir tam, kas to apgalvo.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmā daļa noteic, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96. panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Prasītāja ir pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma, taču atbildētāja atbilstoši Civillikuma 1838. pantam nav iesniegusi pierādījumus tam, ka savas saistības ar prasītāju būtu nokārtojusi un parādu būtu samaksājusi pilnībā vai daļēji. Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājai pastāv neizpildītas saistības attiecībā pret prasītāju. Tiesai nav pamata apšaubīt prasības pieteikumā norādītos apstākļus, jo atbildētāja pret tiem nav iebildusi.

Tiesa atzīst, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenams parāds 1093,35 euro apmērā, kas izveidojies par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam.

[5.2] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja likumiskos nokavējuma procentus 15,19 euro apmērā, kas aprēķināti par posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu. Civillikuma 1765. panta pirmā daļa nosaka likumisko procentu apmēru 6 % gadā.

Atbilstoši Civillikuma 1763. panta 1. punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765. panta ceturtā daļa noteic, ka procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Atbildētāja tiesai nav iesniegusi pierādījumus tam, ka ir veikusi likumisko procentu samaksu. Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka prasītājas prasījums par likumisko procentu 15,19 euro apmērā piedziņu par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam ir pamatots un apmierināms.

[6] Civilprocesa likuma 195. pants noteic, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā cita starpā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru. Atbilstoši Civillikuma 1763. panta 1. punktam nosakāms, ka procentu pieaugums apstājas, kad nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis aizdevuma summas lielumu. Civillikuma 1765. panta ceturtā daļa noteic, ka procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Bet, ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Saskaņā ar Civillikuma 1765. panta un Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumiem prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos procentus 6 % (seši no simta gadā) no piedzītā, bet nenomaksātā pamatparāda 1093,35 *euro*, ievērojot Civillikuma 1763. panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis kapitāla lielumu. Tādējādi procentu pieaugums apstājas, kad to daudzums sasniegs nesamaksātā pamatparāda apmēru.

[7] Civilprocesa likuma 41. panta pirmā daļa noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Iesniedzot prasību, prasītāja samaksājusi valsts nodevu 166,28 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro* apmērā.

Tiesas apmierināto prasījumu apmērs šajā lietā ir 1108,54 *euro*. Līdz ar to atbilstoši Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta „a" apakšpunktam no atbildētājas par labu prasītājai piedzenama prasītājas samaksātā valsts nodeva 166,28 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie

izdevumi 3,30 *euro*, kopsummā 169,58 *euro* apmērā.

[8] Ņemot vērā prasības raksturu un piedzenamās summas apmēru, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma likumīgā spēkā stāšanās dienas atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 92. - 97., 189.- 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

n o s p r i e d a

apmierināt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" prasību par dzīvojamās mājas uzturēšanas, apsaimniekošanas maksas un saņemto pakalpojumu parāda piedziņu.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr. 40103362321, pamatparādu 1093,35 *euro*, likumiskos nokavējuma procentus 15,19 *euro* par laika posmu no 2014. gada 1. decembra līdz 2017. gada 1. augustam, tiesāšanās izdevumus 169,58 *euro*, pavisam kopā 1278,12 *euro* (viens tūkstotis divi simti septiņdesmit astoņi *euro* 12 centi).

Piedzītie naudas līdzekļi samaksājami ar pārskaitījumu uz SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr. 40103362321, vienu no norādītajiem norēķinu kontiem:

a) LV98HABA0551030734837 – AS „Swedbank”;
b) LV83PARX0013044380019 – AS „Citadele banka”;
c) LV65UNLA0050017186820 – AS „SEB Banka”;
d) LV63RIKO0002013197596 – AS „DnB banka”;
e) LV57NDEA0000083069550 – AS „Nordea Bank”;
f) LV14LATB0002010102046 – AS “Norvik banka”.

Noteikt SIA "Rīgas namu pārvaldnieks", vienotais reģistrācijas Nr. 40103362321, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 (sešus) procentus gadā no piedzītās un nesamaksātās pamatparāda summas 1093,35 *euro*, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot neatmaksātā pamatparāda apmēru.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sagatavošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese L. Leja